

Tweede Kamer der Staten-Generaal
Vaste Kamer Commissie Justitie
Plein 2
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Arnhem 27 september 2005

Geachte leden van de Vaste Kamer Commissie van Justitie,

Wij, **J.H.A. de Bruin** en **P.G. Temming**, respectievelijk hoofd en projectleider bij het Bureau Interne zaken van de politie Gelderland Midden, vragen uw aandacht voor het volgende.

In de periode van 24 juni 2003 tot 18 november 2003 werkten wij, op verzoek van de Korpsbeheerder van de politie Twente **drs. J.H.H. Mans** aan een intern onderzoek naar het functioneren van het zogenaamde 'Tolteam' dat onderzoek deed naar de vuurwerkcramp.

Gezien de omvang van dit interne onderzoek was de capaciteit van het Bureau Interne Zaken van de politie Gelderland Midden onvoldoende om dit onderzoek in een aanvaardbare tijdsperiode te verrichten. Hierna zijn in goed collegiaal overleg vanuit de Nationale Recherche formeel voor de duur van het interne onderzoek een misdaadanalist en een onderzoeker toegewezen. Dit betrof zeer ervaren medewerkers die op basis van kennis, kunde en betrouwbaarheid zorgvuldig waren geselecteerd.

Op 17 november 2003 werden Korpsbeheerder **drs. J.H.H. Mans** en korpschef **mr. P. Deelman** in het gemeentehuis te Enschede op de hoogte gebracht van de stand van zaken van het disciplinaire onderzoek dat werd verwoord in de 4^e periodieke rapportage, d.d. 16 november 2003. Deze rapportage werd door mij, **de Bruin**, ter plaatse tijdens een presentatie hieromtrent overhandigd aan de opdrachtgever **drs. J.H.H. Mans**. Dit betreft het rapport waarvan een afschrift in januari 2005 in handen kwam van de media.

Op 28 november 2003 is het onderzoek op last van de opdrachtgever de Korpsbeheerder van de politie Twente **drs. J.H.H. Mans**, stopgezet. Vanaf dat moment is geen nieuwe informatie gegenereerd. Op 18 december 2003 is al het feitelijk onderzoeksmateriaal door ons overgedragen aan de onderzoekers van de Rijksrecherche.

Het was voor ons onbegrijpelijk dat het interne onderzoeksteam dat bijna een half jaar veel kennis en expertise had vergaard over de werkwijze van het Tolteam met onmiddellijke toegang moest terugtreden. Er waren vele zoekslagen gemaakt in de grote hoeveelheid ter beschikking gesteld digitaal materiaal en overige bescheiden. Hierdoor was bij de onderzoekers, door onder andere de verhoren het inlezen in het materiaal en de regelmatige onderlinge 'brainstormsessies', naast hetgeen schriftelijk was vastgelegd, ook een grote hoeveelheid parate kennis tussen de oren aanwezig. Het feit dat het onderzoek op deze wijze in het geheel werd overgedragen aan de Rijksrecherche maakte in onze perceptie dat de voortgang en de resultaten van het onderzoek uit recherche tactisch oogpunt gezien ernstig werden geschaad.

Na de overdracht van het onderzoeksmateriaal ontstonden er verschillen van inzicht tussen ons en de coördinatoren van het onderzoeksteam van Rijksrecherche over de wijze waarop het onderzoek werd overgedragen en over de rol van de interne onderzoekers hierbij.

Door coördinaten van de Rijksrecherche werd aangegeven dat zij de interne onderzoekers als 'partij' beschouwden en hen aan individuele diepte verhoren wilden onderwerpen. Ook spraken zij op voorhand waardeoordelen uit over de kwaliteit van ons onderzoek. Hiermee werd zonder enige onderbouwing ons vakmanschap en objectiviteit ter discussie gesteld. Dit leidde tot spanningen en uiteindelijk tot broullering van de verhoudingen hetgeen voor ons aanleiding was om hiervan verslag te doen in rapporten c.q. schriftelijke mededelingen d.d. 8,23,28 januari en 22 februari 2004, aan de Korpschef van de Politie Gelderland Midden **Drs. J.M.J.M. van Deursen**. Het voorgaande leidde ertoe dat wij ons genoodzaakt voelden al het onderzoeksmateriaal te kopiëren alvorens het over te dragen aan de Rijksrecherche. Dit is tot op heden op een veilige plaats opgeslagen.

Op vrijdag 20 februari 2004, voerde ik, **de Bruin**, met mijn mensen naar aanleiding van een gemaakte afspraak in Zwolle een gesprek met de leiding en onderzoekers van de Rijksrecherche onder voorzitterschap van de landelijke Officier van Justitie **Mr. Van der Meijde**.

Er was een tussentijdse rapportage van de onderzoekers van de Rijksrecherche en **Mr. Van der Meijde** had ons als interne onderzoekers gevraagd hier 'op de schieten' Dit deden wij met het team van onderzoekers op verschillende punten, waarbij in onze perceptie grote gaten schoten in de uitkomsten van hun tussentijdse rapportage. Op meerdere punten stonden de beoordelingen loodrecht op elkaar waarbij ik, **de Bruin**, hen adviseerde de kennelijk stellige visie van enkele Rijksrechercheurs eerst maar eens voor te leggen aan onafhankelijke juristen. Wij hadden dat als onderzoekers namelijk wel gedaan. Voor ons was duidelijk dat onze hypothese nog steeds stond en dat het voor hen lastig was om de vraagtekens die wij hadden over de aanvang van het onderzoek tegen **A.de V.**, het separate (geheime Journaal), het tijdstip waarop **A.de V.** verdachte werd, het moment waarop bekend was dat **A.de V.** de desbetreffende GSM niet meer in gebruik had en de omgang met de rode sportbroek, te weerleggen. Over het omgaan met de rode sportbroek had men niet veel gedaan. Men wilde zich richten op de uitspraak van het Hof(dat het er niet meer toe deed) en voor het overige verwijzen naar mogelijk plichtverzuim. Ik,**de Bruin**, heb hen geadviseerd dat niet te doen en de routing van de rode sportbroek duidelijk in beeld te brengen daar de uitkomsten hiervan bijdroegen aan de onze hypothese. Wij verbaasden ons verder zeer over de toegepaste onderzoeksmethoden van de Rijksrecherche. In onze perceptie hadden de Rijksrechercheurs opdracht van het Openbaar Ministerie om most wat kost onze hypothese onderuit te halen en dat de waarheidsvinding hieraan onderschikt was gemaakt.

Wij namen met verbazing kennis van de inhoud van het persbericht op 5 juli 2004 over het Rijksrechercheonderzoek. Het persbericht was voor ons op verschillende onderdelen onduidelijk en riep grote vragen op. Daar wij geen kennis konden(mochten) nemen van de inhoud van de rapportage van de Rijksrecherche, was het voor ons niet mogelijk om een waarde oordeel geven over de kwaliteit van het onderzoek en of de onderzoekshypothese die wij hadden opgesteld nog stond of werkelijk was weerlegd. Bovendien werden onze eer en goede naam in het vakgebied van de opsporing door de uitkomsten van het Rijksrecherche onderzoek landelijk ernstig geschaad. De Korpschef **mr. P. Deelman** sprak er in dat kader over dat hij vond dat wij door de uitkomsten van het Rijksrecherche onderzoek landelijk waren 'gelullificeerd'. Het werd door ons al zeer vernederend ervaren dat wij als onderzoekers geen kennis mochten nemen van de inhoud met de rapportage van de Rijksrecherche.

Uit berichtgeving in de media over dit persbericht over het functioneren van het Tolteam constateerden wij dat de waarheid over de omgang met de rode sportbroek steeds evidentier werd. Naar onze mening werd in het persbericht van het Openbaar Ministerie alle aandacht gericht op het wel of niet aantrekken van de rode sportbroek en op de vraag waar het werkelijk om draaide: (is er professioneel omgegaan met de in beslag genomen sportbroek als wettig bewijsmiddel?) werd niet ingegaan. Met deze uitkomst liepen de `dissidente` rechercheurs Paalman en De Roy van Zuidewijn risico dat zij op dit punt ten onrechte konden worden vervolgd voor meined.

Wij namen kennis van het vonnis van de voorzieningenrechter in `s- Gravenhage rolnummer KG 04/871 waarin het Openbaar Ministerie werd gecorrigeerd aangaande het persbericht. En werd gesommeerd een deel van de inhoud te rectificeren. In het vonnis werd veel aandacht besteed aan de gang van zaken rond de rode sportbroek en was kritisch over de gebezigde tekst in het persbericht. Bij ons rapporteurs ontstond de indruk dat de Rijksrecherche in het onderzoek rond de gebeurtenissen rond de rode sportbroek tot andere uitkomsten waren gekomen dan wij. Dit verbaasde ons zeer daar wij op het moment van de overdracht in onze perceptie over dit deel van het onderzoek voldoende materiaal hadden om daaraan een onderbouwde conclusie te trekken dat er door de medewerkers van het Tolteam op niet professionele wijze met de rode sportbroek was omgegaan. Ook was door de betreffende medewerkers van het Tolteam de werkelijke gang van zaken niet gemeld en was dit bovendien niet gerelateerd in het proces-verbaal. Dit was in strijd met het Wetboek van Strafvordering wat tevens onderbouwing gaf aan onze hypothese dat er sprake kon zijn van opzettelijke misleiding van de rechterlijke macht.

Wij beschikten over een deelrapportage welke bestond uit een `ruwbouw` van eigen analyse en interpretatie van het onderzoeksmateriaal, dat wij tot op dat moment binnen het interne onderzoek hadden genegeerd. De leden van het onderzoeksteam van de Rijksrecherche hadden ons laten weten dat zij niets van onze analyse noch onderzoekshypothese overnamen en alles opnieuw wilden onderzoeken. Het materiaal dat wij voor deze rapportage gebruikten is conform de afspraak overgedragen aan de onderzoekers van Rijksrecherche. Zij beschikten over hetzelfde materiaal, hadden bovendien de mogelijkheid om nader onderzoek te doen wat in principe tot de zelfde uitkomst had kunnen leiden.

Wij vonden dat wij met onze kennis verantwoordelijkheid droegen ten aanzien van de waarheidsvinding in deze kwestie, waarna wij besloten om vorenstaande `ruwbouw` alsnog verder uit te werken. Wij deden dit in onze eigen tijd en hebben hiervoor uitsluitend geput uit het materiaal dat ons ter beschikking stond en hebben conform de afspraak geen nader onderzoek ingesteld. Het dossier is hierdoor dan ook niet compleet. Het geeft naar onze mening wel een goed beeld over de wijze waarop door medewerkers van het Openbaar Ministerie en medewerkers van het Tolteam is gehandeld rond de rode sportbroek als wettig bewijsmateriaal. Veder plaatsen wij een kanttekening bij het optreden van een Rechter Commissaris. Vorenstaande leidde ertoe dat onze onderzoeksbevindingen binnen dit deelonderzoek in onze perceptie **onderbouwing** geven aan de door ons opgestelde **onderzoekshypothese dat binnen dit strafrechtelijk onderzoek tegen A.deV. opzettelijk de rechterlijke macht was misleid.** Dit stond haaks op de uitkomsten van het Rijksrechercheonderzoek. Overigens vormden deze onderzoeksbevindingen in dit deelonderzoek maar een deel van de onderbouwing voor onze hypothese welke wij rapporteerden op 16 november 2003.

Als een willekeurig voorbeeld uit dit dossier aangaande misleiding van de rechterlijk macht kan de volgende passage dienen:

*‘Naar aanleiding van het feit dat er tijdens de behandeling in hoger beroep bij het gerechtshof te Arnhem in de strafzaak tegen verdachte **A.deV.** door de getuigenverklaringen van de rechercheurs **Paalman** en **De Roy van Zuidewijn** vragen waren gerezen over de behandeling van de in beslag genomen sportbroek, werd op verzoek van de advocaat generaal **mr. A.C.M. Welschen** door de teamleiding aan alle medewerkers van het tactisch team gevraagd hierover een proces-verbaal van bevindingen op te maken. Van de 29 medewerkers die een proces-verbaal van bevindingen opmaakten waren er 21 medewerkers welke niet aanwezig waren dan wel zich niets konden herinneren dan wel niets konden zeggen over de wijze waarop de sportbroek was getoond. Er waren 8 medewerkers die zich dit wel konden herinneren waarvan 6 aangaven dat het broekje in doorzichtig plastic was verpakt en 2 medewerkers die aangaven dat het broekje niet was verpakt. Dit betekend dat 75% van de medewerkers die zich het konden herinneren zeggen dat het broekje verpakt was en 25% van de medewerkers zegt dat het niet verpakt was. De desbetreffende rechercheur had inmiddels op 24 maart 2003 een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt waarin hij aangaf dat het broekje niet verpakt was toen hij het aan zijn collega's toonde. Dit betekend dat de 6 genoemde medewerkers, voor het grootste deel ervaren rechercheurs, geen duidelijk antwoord wisten te geven op de gestelde vragen. Van deze vraagstelling werd door de teamleider een proces-verbaal coördinator van het Tolteam een proces-verbaal van bevindingen opgemaakt d.d. 25 maart 2003. In dit proces-verbaal werd gesteld dat uit de ingeleverde processen-verbaal was gebleken dat de sportbroek niet door een collega of iemand anders, op het hoofd was gezet of was aangetrokken. Door de uitkomsten van deze processen-verbaal op de wijze in een ambtsedig proces-verbaal interpreteren kan duiden op vooringenomenheid en niet integer handelen. Door advocaat generaal **mr. A.C.M. Welschen** werd dit proces-verbaal overgenomen en gebruikt binnen zijn onderzoek en binnen de verdere procedure tegen de verdachte **A.deV.**’*

Wij, rapporteurs, stelden op 31 augustus 2004 dit dossier ter beschikking aan de Korpschef **mr. P. Deelman**, de Korpsbeheerder van Politie Twente **drs.J.H.H. Mans**.

Op 22 september 2004 werd ik, **de Bruin**, samen met misdaadanalist **P. Wagener** door landelijk Officier **mr. Van der Meijde** uitgenodigd voor een gesprek over de uitkomsten van het Rijksrecherche onderzoek. **Mr. Van der Meijde** had de rapportage van de Rijksrecherche geopend voor zich liggen. Wij mochten de rapportage niet inzien. Hij trachtte ons duidelijk te maken dat onze hypothese was weerlegd. Hij gaf wel toe dat er door het Tolteam fouten waren gemaakt. In de juridische discussie die vervolgens ontstond waren wij het al snel weer met elkaar oneens en is het gesprek beëindigd. Tijdens dit gesprek heb ik **Mr. Van der Meijde** een exemplaar van ons dossier over de rode sportbroek overhandigt.

Naar wij hadden vernomen uit de media heeft het Gerechtshof in Arnhem aan het Openbaar Ministerie gevraagd om zowel de rapportages van de Rijksrecherche als de rapportage van het Bureau Interne Zaken te overleggen. Voor zover ons bekend is dit geweigerd en heeft het Gerechtshof uitsluitend de beschikking gekregen over een door het Openbaar Ministerie opgestelde samenvatting van het Rijksrecherche onderzoek. Wij hebben het betreurd dat het Gerechtshof ermee akkoord ging dat zowel de BIZ als de volledige Rijksrecherche rapportage niet beschikbaar werden gesteld.

Op 11 januari en 20 januari 2005 werd ik, de Bruin, telefonisch benaderd door een medewerker van de Korpsleiding de politie Twente. Uit de inhoud van het gesprek bleek mij dat er vanuit de 2^e Kamer der Staten Generaal schriftelijk vragen waren gesteld aan de Minister van Justitie. Deze vragen waren gesteld naar aanleiding van het openbaar maken van ons vertrouwelijk rapport d.d. 16 november 2003. Dit rapport was op de televisie getoond in het televisieprogramma Netwerk d.d. 14 januari 2005.

Voornoemde medewerker verzocht mij of ik de data waarop ik stukken had aangeleverd bij de opdrachtgever Korpsbeheerder drs. J.H.H. Mans kon reproduceren. Op 12 januari 2005 leverde ik per e-mail alle data aan de waarop wij stukken hadden aangeleverd. Ook de data van aanlevering van vorenstaande dossier d.d. 25 augustus 2004.

Verder vroeg deze medewerker mij of wij vragen 1 tot en met 3 in de aan minister gerichte brief d.d. 19 januari wilden beantwoorden.

Het betroffen de volgende vragen:

1. Heeft het BIZ de beschikking gehad over alle informatie die bij de politie- en justitieonderzoeken naar de vuurwerkramp verzameld is?
2. Is het waar dat het BIZ zich erover heeft beklaagd dat er sprake is geweest van stoeve informatieverstrekking en het in eerste instantie niet verstrekken van zeer relevante informatie (op de zogenaamde W-schijf waarop alle gegevens van het Tolteam zouden moeten staan)? Zo ja, door wie is het BIZ op deze wijze tegengewerkt en welke consequenties heeft dat gehad voor het BIZ onderzoek?
3. Is het waar dat BIZ de beschikking heeft gekregen over een W-schijf? Bevatte deze W-schijf alle informatie? Zo neen, welke informatie ontbrak hierop? Heeft het BIZ aangegeven welke informatie ontbrak en is in deze informatievraag voorzien? Zo neen, waarom niet?

Vervolgens besprak ik, **de Bruin**, het bovengenoemde verzoek met mijn Korpschef, **Drs. J.M.J.M. van Deursen**. Hierbij kwamen wij tot de conclusie dat de vragen beantwoord konden worden als er vanuit politie Twente een formeel verzoek hiertoe zou worden gedaan.

Op 21 januari 2005 stelde ik, **de Bruin**, de medewerker van de Korpsleiding van de politie Twente hier telefonisch van op de hoogte.

Tijdens dit telefoongesprek kwamen de vragen van de 2^e kamer ter sprake. Ik hoorde dat deze medewerker tegen mij, **de Bruin**, zei dat de onderzoekers van BIZ-Gelderland Midden in het onderzoek 'al het materiaal' vanuit het Korps Twente hadden ontvangen. Hierop heb ik, **de Bruin**, hem geantwoord dat ik een andere mening was toegedaan. De medewerker deelde mij mede dat hij aan zijn Korpschef **mr. P. Deelman** een formele opdracht zou vragen en ons deze zou doen toe komen. Wij concipieerden vervolgens een rapport waarin wij de Kamervragen beantwoorden.

Op 27 januari 2005 sprak ik, **de Bruin**, wederom telefonisch met deze medewerker. Hij deelde mij mede dat hij over de beantwoording van de 2^e Kamervragen had gesproken met zijn Korpschef **mr. P. Deelman**. Deze had aangegeven dat hij geen formeel verzoek aan ons zou richten om schriftelijk antwoord te geven op de gestelde vragen. De beantwoording moest geschieden door telefonisch informatie-uitwisseling.

Korpschef **mr. P. Deelman** had aangegeven dat hij geen behoefte had aan extra op schrift gestelde informatie. Ik, **de Bruin**, gaf de medewerker aan dat er ik niets voor voelde om de vragen mondeling te beantwoorden. Dit mede gezien het feit dat de strekking van de antwoorden van de interne onderzoekers en de Korpsleiding van Twente kennelijk sterk met elkaar verschilden. De medewerker deelde mij mede dat zij de vragen gingen beantwoorden vanuit de visie van het Korps Twente. Ik, **de Bruin**, waarschuwde de medewerker zich niet op glad ijs te gaan begeven door een aantal 2^e Kamervragen namens de interne onderzoekers te gaan beantwoorden. Het bevreemde ons dat kennelijk in het korps Twente de vragen van de 2^e kamer voor ons werden beantwoord/althans een mening over werd gevormd, terwijl de aard van de vraagstelling zodanig was dat deze alleen door ons kon worden beantwoord.

Voor wat betreft de beantwoording van deze vragen toch het volgende:

In het door rapporteur de Bruin en misdaadanalist Wagener opgemaakte rapport d.d. 16 november 2003 werd het volgende gesteld:

`` Vanuit het interne onderzoeksteam was bij aanvang van het onderzoek gevraagd om zowel alle schriftelijke als digitale informatie welke bij het Tolteam aanwezig was aan te leveren. Het verkrijgen van informatie vanuit het Tolteam verliep echter soms stroef. Medio oktober bleek dat er informatie van het Tolteam op een zogenaamde W-schijf in het computersysteem in Twente aanwezig was. Deze informatie was niet aangereikt. Op 30 oktober 2003 kregen de interne onderzoekers via de afdeling I&A van politie Twente een kopie van de informatie op de zogenaamde W-schijf. Er werd met name op deze W-schijf informatie aangetroffen welke leidde naar vorenstaande hypothese. De indruk bestaat dat er nog informatie ontbreekt daar er op de zogenaamde W-schijf lege mappen werden aangetroffen waarvan niet duidelijk is of er informatie in deze mappen aanwezig is geweest of dat de mappen zijn geschoond. Nader onderzoek kan hier mogelijk duidelijkheid over geven ``.

De inhoud van bovengenoemde passage blijft voor ons onverlet van kracht, mede gezien het feit dat rapporteurs nimmer kennis hebben kunnen nemen van de bevindingen van de Rijksrechercheurs hieromtrent.

De zinsnede: *`` Het verkrijgen van informatie vanuit het Tolteam verliep soms echter stroef ``* laat zich het beste illustreren door het volgende.

Gaandeweg het onderzoek werd ons duidelijk dat er informatie ontbrak en dat er herhaaldelijk via aangewezen tussenpersonen aan leden van het Tolteam gevraagd moest worden om de ontbrekende delen informatie aan te leveren. Met name viel ons op dat er processen-verbaal van bevindingen, processen verbaal van voorgeleiding en/of processen-verbaal ten behoeve van raadkamer en de processen-verbaal in het kader van de zogenaamde(B)ijzondere (O)psporings (B)evoegdheden ontbraken. Wij hebben hier verschillende keren nadrukkelijk om moeten vragen. Eind oktober 2003 werd ons duidelijk dat er een zogenaamde W-schijf bestond waar gevraagde informatie op zou moeten staan. De informatie op de zogenaamde W-schijf werd op ons verzoek op 30 oktober (na 5 maanden onderzoek!) aangeleverd. Uit het vervolgonderzoek bleek deze W-schijf diverse lege mappen te bevatten. Hierop werd door ons aan de I&A beheerder van het Korps Twente gevraagd om zogenaamde back-up`s van deze W-schijf. Wij hoorden toen dat dit geen probleem op zou moeten leveren en dat wij na enkele dagen de gevraagde back-up`s zouden ontvangen. Korte tijd later(een aantal dagen) hoorden wij dat er, om voor ons onduidelijke reden, geen back-up`s meer waren van deze W-schijf.

De laatste processen-verbaal van de Bijzondere Opsporings- Bevoegdheid werden ons op 3 november 2003 aangeleverd. Op 23 juli 2003 vragen wij in een persoonlijk gesprek op het Parket te Almelo aan Plaatsvervangend Hoofdofficier Van Delft en Officier van Justitie mevrouw Van der Valk om de processen-verbaal van verhoor bij de Rechter Commissaris. Officier van Justitie mevrouw Van der Valk dacht dat dit niet mogelijk was maar zou een en ander nader bezien en contact met ons opnemen. Wij hebben nadien niets meer van haar vernomen. Een aantal processen verbaal van verhoor bij de Rechter Commissaris troffen wij in een later stadium aan in de informatie van het Tolteam.

Medio juni 2005 vernamen wij uit de media dat de rechercheurs **Paalman** en **de Roy van Zuidewijn** door de korpsbeheerder van de Politie eervol ontslag was verleend en dat zij de beschikking kregen over een som geld. Wij maakten de inschatting dat onze rapportage over de rode sprotbroek hieraan mogelijk had bijgedragen. Wij waren in de veronderstelling dat hiermee de zaak definitief in de doofpot was gedaan tot wij in september 2005 in de media lazen dat de 2^e kamer commissie voor justitie had besloten **Mr. A. Herstel** alsnog een onafhankelijk onderzoek te laten doen.

Wij juichten deze beslissing toe daar in onze perceptie door leden van het Openbaar Ministerie en leden van het Tolteam grove fouten zijn gemaakt binnen het strafrechtelijk onderzoek tegen verdachte **A.deV**. Door de onderzoekers van de Rijksrecherche is dat om hun moverende reden niet onderkend.

Bij ons leefden in dit verband echter twee belangrijke vragen:

1. Is onze laatste rapportage d.d. 25 augustus 2004 over het omgaan met de rode sportbroek door het Openbaar Ministerie aan de Tweede Kamer Commissie aangeboden en is het bestaan van deze rapportage überhaupt bekend?
2. Is het de Tweede Kamer Commissie bekend dat wij niet in de gelegenheid zijn gesteld de aan ons gerichte vragen van deze Commissie te beantwoorden?

Wij gingen er vanuit dat wij als interne onderzoekers door **Mr. A. Herstel** binnen zijn onderzoek de mogelijkheid zouden krijgen onze ervaringen ter kennis te brengen. Dit is echter om voor ons onbegrijpelijke redenen niet gebeurd. In dat kader waren wij niet verbaasd over de uitkomsten van zijn onderzoek dat in onze beleving alle kenmerken van een politieke doofpot heeft.

In het kader van waarheidsvinding vinden wij het tot onze verantwoordelijkheid horen U van het vorenstaande op de hoogte te brengen.

Met vriendelijke groet

P.G. Temming

J.H.A. de Bruin